

И пакъ ти молимъ, Боже нашъ,
 Да опредѣлиши както знаиши
 На ижегда бореши воемъ
 Да поръчиши вѣсто дѣла
 Да можи вѣки сиромыхъ
 Да ни на врага и дѣла сиромыхъ.
 А противъ тѣхъ неволящихъ,
 Що ти не сиромыхъ съеши иже,
 Потому задай дрѣвѣ нише
 Да се изоравати ^{до него} вѣки те;
 Пакъ ни на твоя слава-и глѣбъ.
 Да се ^{похвалимъ} пакъ и дѣла

Пакъ ^{И₂}
 138.
 2. ур